

Pracoviště historické sociologie FHS UK

Oponentní posudek na diplomovou práci Petra Höniga: Spektakulární společnost 21. století.
2019

Formální stránka práce:

Předložená diplomová práce vykazuje řadu nedostatků z formálního hlediska:

1. Především **nesplňuje doporučený rozsah 80-120 stran, dle přepočtu má totiž pouhých 40 normostran.**
2. Práci chybí paginace, což zásadně komplikuje posuzovateli jeho práci.
3. V seznamu literatury uvádí diplomant 40 titulů. Při bližším pohledu se ale ukazuje, že **významnou část v diplomové práci vůbec necitoval.** Například: Fichte 2007, Fichte 2008;, Hegel 1960, Hegel 1992; Heidegger 2009, Heidegger 2018; Kant 1996 2001; Sagan 1997 1998; Spinoza 2001 2003.
4. Většina zbývajících knih v seznamu literatury je v práci pouze zmíněna (odkaz na autora bez uvedení stránky), aniž by byly argumenty autora zapracovány. (Typicky poznámka srovnej).

Na příklad:

Benediktsson 2015 je pouze zmíněn na str. 24

Beneito-Montagut 2015 zmíněn na str. 25

Brenner, Philip, DeLamater, John. 2016 pouze zmíněn na str. 25

Castleton 2016 zmíněn na str. 25

Derrida 1993 zmíněn na str. 32

Noiriel, Gérard. 2012 zmíněn v poznámce č. 14

Ritzer 2011 zmíněn v poznámce č. 1

Robertson 2000 zmíněn v poznámce č. 1

Ward 2013 2017 zmíněny na str. 25.

Weber 1997 2009 zmíněny vícekrát v poznámkách bez uvedení strany.

Podobně Foucault 2000, Foucault 2002, Schelling 1992 2010

Bauman 2002 2006

Boudon 2004; Beck 2011

Giddens 2000 2010

Liotard 1995

5. Diplomová práce je postavena na velmi malém počtu skutečně použitých knih.

Parafráze s uvedením konkrétní stránky jsem dohledal u velmi malého počtu knih:

- a. Bauman 1999 - Je na něm postavena kapitola 2.1; citované stránky 7-148.
- b. Bauman 2004: je na něm postavena kapitola 2,2; citované stránky 10-223.
- c. Boudon 2011: je na něm postavena kapitola 2,4
- d. Lyotard 1993: je na něm postavena kapitola 4.1.,; citované stránky 17-84.

Obsahová stránka práce

1. Práce je členěna na úvod, kapitolu 2. věnovanou postmoderně, kapitolu 3. věnovanou člověku a technologiím a kapitolu 4. věnovanou spektakulární společnosti. Pak následuje závěr. Kapitola věnovaná postmoderně je přitom členěna na čtyři podkapitoly, které udávají základní procesy postmoderní společnosti: globalizaci, individualizaci, racionalizaci a relativizaci.
2. Problematický už je název práce **Spektakulární společnost v 21. století**, bez jakéhokoli podtitulu, kterým by diplomant specifikoval svůj vlastní výzkumný závěr.

Určitou mlhavou představu o výzkumném problému získáváme z abstraktu. Autor měl zřejmě v úmyslu interpretovat důsledky používání chytrých technologií v rámci postmoderních teorií spektakulární společnosti. Nicméně už i stylistická formulace abstraktu je krajně nešťastná, například:

Tato diplomová práce polemizuje se vztahem člověka a chytrých technologií na pozadí problematiky postmoderní společnosti, přičemž usiluje o formulaci závěru, ve kterém se využívání chytrých technologií, ve stávající formě a stavu věcí, vyznačuje takovými vedlejšími důsledky, jež mohou do budoucna ovlivnit podobu i povahu celé společnosti.

Paradoxní přitom je, že v práci **postrádám jakoukoli analýzu dopadů chytrých technologií na povahu postmoderní společnosti**, namísto analýzy nám autor představil svoje vlastní esejistické úvahy, nepodepřené dostatečnou znalostí relevantní literatury.

3. Diplomant vůbec nezmiňuje základní relevantní literaturu k problematice společnosti spektaklu. S tématem přišel v roce 1967 francouzský marxista Guy Debord. Jeho kniha *Společnost spektaklu* byla v roce 2007 přeložena Josefem Fulkou do češtiny a je dostupná v knihovně v Jinonicích pod signaturou F6-64. Do kontextu postmoderny převedl celé téma Jean Baudrillard. V češtině napsal přehledovou kapitolu Miloslav Petrusek. *Společnosti pozdní doby*, SLON 2006, str. 360-366.

Výsledné hodnocení

Posuzovaná práce **nesplňuje kvalifikační nároky na obhajobu diplomové práce a to ani z formálního ani z obsahového hlediska**. Žánrem se navíc nejedná o kvalifikační práci ale spíše o esej. Pozitivně hodnotím skutečnost, že se diplomant pokusil prezentovat vlastní přístup, nicméně tomu by mělo předcházet zvládnutí relevantní literatury a přesné vymezení výzkumného problému, o čemž v tomto případě, dle mého soudu, nemůžeme hovořit.

Diplomovou práci pana Petra Höniga tedy **nedoporučuji k obhajobě** a přimlouvám se za její přepracování.

Mgr. Marek Německý, Ph.D.

Praha 21. srpna 2019